

SPRUKNE SISTERNER

 La oss be. Herre, nå tror vi. Vi tror på Guds Sønn, og, gjennom det, tar vi imot Evig Liv gjennom Ham. Nå har vi igjen samlet oss, denne ettermiddag, eller denne kveld, for et nytt møte, og stoler på Deg for Budskapet og for hva Du vil si oss i kveld. Vi tror Deg, Herre, og vi venter på Deg. Og Du sa, “De som venter på Herren skal fornye sin styrke; de skal stige opp med vinger som en ørn.” Og vi ber, Gud, at Du vil gi oss denne oppstigende Kraft, i kveld, som vi venter på Deg.

² Vi takker Deg for disse menneskene, og for hva de betyr for Deg og hva de betyr for meg. Jeg takker Deg for det, Far. De er Dine juveler. Og jeg ber, Gud, at i kveld, at Du vil åpenbare Deg Selv på den måten, for dem, som de har behov for. Hvis det er syke her, må de bli helbredet. Hvis det er en tvil i noen sitt sinn; fjern den, Herre. Og bare gi oss av Ditt Nærvær og Dine velsignelser, for vi trenger dem, Herre. Du er vårt tilstrekkelige alt. Og, uten Deg, kan vi ikke gjøre noen ting.

³ Vi ber at Du vil ta imot vår takksigelse for alt som Du har gjort. I Jesu Kristi Navn ser vi fram til Dine velsignelser. Amen.

Vær så god å sitt.

⁴ Og, vel, det er—er bare litt kjøligere denne søndag kveld, her inne, enn det var forrige søndag kveld. Vi er veldig takknemlige for våre brødre som arbeidet så trofast på å få dette inn. Jeg kjenner to eller tre av dem. Broder Mike Egan, som jeg ser der bak, og jeg. . . Broder Mike, og broder Sothmann, broder (tror jeg) Roy Roberson, og broder Woods, og alle sammen, de var her nede og jobbet og svettet, forsøkte å få det inn slik at vi kunne ha dette Budskapet nå, eller i dag. Så, vi er takknemlige.

⁵ Nå, neste søndag morgen, om Herren vil, ønsker jeg å ha et helbredelsesmøte, bønn for syke. Og vi vil gjøre det til et helbredelsesmøte, om Herren vil.

⁶ Jeg la merke til, denne morgen, at det er en haug med lømmetørklær her. Jeg ba for dem. Og jeg, mens dere ba og sang, ba jeg for lømmetørklærne; og så er det flere her i kveld. Så, vi—vi tror at Gud helbreder syke. Så mange store vitnesbyrd om helbredelse iblant oss, og verden rundt, og vi er takknemlige for dette.

⁷ Og jeg tenkte, neste søndag, siden jeg må være litt hjemmefra, og vi har holdt oss så mye kun til undervisning og til Budskapet, at jeg tenkte det ville være en god ting om vi hadde et—et helbredelsesmøte, og ba for de syke. Og vi stoler på at Gud vil gi oss en fantastisk stund.

⁸ Nå, mange av dere må kjøre mange kilometer i kveld. Så jeg snakket med grupper borte på Blue Boar Kafeteria, i dag, hvor jeg spiste middag. Mange flotte mennesker, jeg fikk tatt dem i hånden og snakke med dem, mennesker jeg aldri har møtt før, som kommer hit til menigheten. Og jeg er takknemlig for slike venner, og jeg ønsker å takke hver og en av dere. Noen av dem har plukket og tatt med bjørnebær til oss. Og en tok med et spann med sirup til oss, eller mørk sirup, tror jeg det var, og—og bare ting. Dere vet ikke hva det betyr. Og her en morgen, kom jeg opp og gikk ut av huset, en gang der. . .

⁹ Her en morgen var det en broder der som var virkelig dårlig stelt, hadde ikke klær og slikt, ville at jeg skulle gå og skaffe ham noen klær. Jeg var på vei ut, og jeg snublet nesten over et spann med bjørnebær som stod der. Jeg sa, “Tok du med disse bjørnebæra?”

¹⁰ Og han sa, “Nei, har ikke noe å gjøre med det. Jeg kom hit før sola stod opp, og de har vært her hele tiden.” Og det var min gode broder Ruddell som hadde tatt dem med til meg. Og, så, disse tingene setter jeg virkelig pris på.

¹¹ Billy Paul nevnte det til meg, for noen øyeblikk siden, at iblant denne forsamlingen i kveld, tok de opp et offer, det for meg. Jeg—jeg takker dere for det. Jeg ville ikke at dere skulle gjøre det. Jeg—jeg setter bare pris på deres engasjement, og så videre, men det var ikke nødvendig. Og, men, Herren velsigne dere. Dere vet, dere vet, Bibelen sier, “Det dere har gjort for de minste av disse, har dere gjort for Meg.”

¹² Nå, jeg har på en måte talt til dere, om Budskapet, veldig direkte. Og jeg. . .Noen mennesker har kanskje inntrykket av at—at jeg tror at Jesus kommer tidlig om morgenen eller i kveld. Jeg gjør. Nå, jeg sier ikke at Han vil. Og, igjen, kanskje Han ikke kommer neste uke, og kanskje det vil være neste år, det kan gå ti år. Jeg vet ikke når Han kommer. Men, det er en ting jeg ønsker å. . .ha dette alltid i tankene, vær klar hvert minutt eller time. Ser dere? For, om Han ikke kommer i dag, er Han her kanskje i morgen. Så bare ha det i tankene deres, at Han kommer.

¹³ Og jeg vet ikke når min siste time på denne jorden er, ingen av oss gjør det. Og det er ingen av oss som vet når Han kommer. Han vet det ikke en gang, Selv, ut fra Hans Egne Ord; Han sa, “Faderen, kun, vet når Han vil komme; ikke en gang Sønnen vet når Han vil komme.” Det er når Gud sender Ham til oss igjen. Men vi ser etter Hans Komme. Og om Han ikke kommer i min generasjon, vil Han kanskje komme i den neste; om Han ikke kommer i den, kommer Han i den neste. Men, for min egen del, kan jeg knapt se noe tid som gjenstår. Jeg bare. . .For meg, kunne det skje hvert minutt. Nå, det betyr

ikke . . . Det betyr ikke, nå, at dere vil se himlene forandre seg og enhver . . . Det er ikke Kommet jeg snakker om. Jeg snakker om Bortrykkelsen.

¹⁴ Dere skjønner, Han har tre Komme. Han kom i tre sønners navn. Han kom i en treenighet; Far, Sønn, Hellige Ånd. Ser dere, alt sammen den samme Kristus, den samme Gud, hele tiden. Nå, vi vet at Han kom for å bringe tre nådesverk; rettferdiggjørelse, helliggjørelse, dåpen i den Hellige Ånd. Alle ting, i Gud, blir gjort fullstendig i tre.

¹⁵ Og Han kom så, først, for å gjenløse Sin Brud. Han kommer, for andre gang, som en Bortrykkelse, for å ta bort Sin Brud. Han kommer, tredje, med Sin Brud, Konge og Dronning; etterpå, det er når mange mennesker forventer Kommet.

Men når Han kommer denne gangen, vil knapt noen andre enn dem som er klare vite når Han kommer. Det vil bare være folk som er borte. De vil ikke vite hva som skjedde med dem. De vil bare bli tatt bort, på et øyeblikk, og at de bare blir regnet for forsvunnet. "Forvandlet i et nu, på et øyeblikk." Så bare vær klare for det. Det ville være forferdelig å savne en kjær en morgen, ingen kan finne dem. Ville det ikke være for ille å vite at det har skjedd og du gikk glipp av det? Så bare hold deg innfor Gud.

¹⁶ Nå, neste uke, om Herren vil, neste mandag, en uke fra denne mandagen, om Herren vil, tar jeg familien med tilbake ut til Arizona hvor de går på skole, deretter kommer jeg—jeg tilbake.

¹⁷ Nå, jeg drar ikke ut dit . . . Jeg har ingen møter å være på der ute. Det har jeg som regel ikke i Arizona. Jeg er bortreist et eller annet sted. Jeg tar kona med ut dit, neste mandag. Jeg kommer tilbake hit igjen. Jeg drar herfra til British Columbia. Jeg kommer tilbake til Colorado. Jeg vil være i Arizona igjen en gang nærme jul, bare en liten stund, lenge nok . . . kanskje to eller tre dager, samle familien sammen, være tilbake her i juleferien, om Herren vil, ha et møte i løpet av nyttårsuken her.

¹⁸ Så da er jeg her, praktisk talt, mer. Jeg er her ti ganger mer enn der ute, fordi vi ikke har noen menighet eller noen møter der ute, ingen ting har vi der ute, så, når det gjelder møter. Det er en dårlig ting med det. Jeg har ikke noe sted å sende barna som vil høre disse Budskap, slik deres barn får høre det her, og—og så det er en ulempe vi har. Men de er alle sammen friskere. Det er et tørt, varmt, tørt klima, men alle barna synes å være friskere. Jeg er der ikke lenge nok til å vite om det er sunt eller ikke sunt. Jeg, jeg er på reise, og jeg—jeg—jeg antar at jeg ble født til å være en omreisende.

¹⁹ Kona mi kaller meg . . . Jeg vet hun er her, så jeg vil få dette etter møtet, vet dere alle sammen. Det som kalles, skiftende vind, eller rastløs vind, eller hva enn—hva enn, dere vet,

skiftende sand? Eller, jeg er alltid på reisefot, med andre ord. Og jeg har vært gift nå, tjueto år, og noen ganger tenker jeg at jeg er en fremmed i huset, fordi jeg er nødt til å reise.

Men jeg ser etter tiden når vi har slått oss til ro i Hjemlandet en dag. Men nå er striden i gang, så la oss være i bønn.

²⁰ Ikke glem, neste søndag morgen, om Herren vil, å ta med inn deres syke og lidende. Kom tidlig, finn plassen din, og antagelig er det en gruppe som vil bli bedt for. Vi er nødt til å dele ut bønnekort. Hvis det ikke er nok, vil vi ikke dele ut bønnekort, bare nok til å danne en liten kø på to eller tre dusin, eller noe. Men vi—vi vil antagelig dele ut bønnekort, så vi vil antagelig gjøre det omtrent en time før det ordinære møtet, som jeg tror starter opp. . . Det vil være åtte, åtte eller halv ni, vil de dele ut bønnekortene; åpne kirken, dele ut bønnekortene neste søndag morgen. Så vær sikker på at du er her for ditt. . . Ta med dine kjære, få dem inn der. Det vil være fint og kjølig i kirken, hvis de er syke, og vi vil gjøre alt vi kan for å be for dem.

²¹ Takk, igjen, for kjærlighetsofferet.

²² Og nå skal vi lese litt av Guds Ord, i kveld, og vær klar for denne begivenheten av Hans Nærvær igjen for å bringe oss Sitt Ord. Nå, vi vet at vi kan lese en tekst, men Gud må åpenbare sammenhengen. Ser dere? Vi kan ta en tekst, men Gud må åpenbare sammenhengen. Og mens dere slår opp nå i Jeremia Bok, det 2. kapittel.

²³ Jeg ønsker å si at jeg er glad for å ha, sammen med oss, broder Lee Vayle, en kjær broder i Herren. Og jeg tror her, broderen her, jeg kommer ikke på navnet hans, broder Willard Crase. Og jeg så brødrene fra Arkansas, broder John og dem, fra området rundt Poplar Bluff, og broder Blair. Og, åh, broder Jackson, og broder Ruddell, og så mange at jeg—jeg bare ikke kan. . . Skulle ønske jeg kunne nevne alles navn, men jeg kan bare ikke gjøre det, og dere forstår. Broder Ben Bryant, jeg ser ham sitte her; han er vanligvis amen—hjørnet mitt når jeg. . . Alle kjenner Ben på stemmen hans. Mhm.

²⁴ Vi, satt i California en gang, jeg forkynte et Budskap for baptistfolket oppe i dalen. De hadde et stort telt der, og mange baptister som var litt aristokratiske. Jeg kunne aldri høre et “amen” fra noe sted; vet dere, redd for at noen av kvinnene skulle sprekke malinga i ansiktene sine. Og da, før jeg visste ord av det, så jeg et par føtter omtrent som *det*, gå opp i lufta, og to store hender, og svart hår som rørte seg der, og ropte, “Amen,” ropte slik som det. Og jeg så ned, jeg sa, “Ben, hvor kom du fra?” Han fikk virkelig sagt “amen.”

²⁵ Jeg ser kona hans se over ham, litte grann. Vel, han holder på å miste litt av det svarte håret, men det er greit, vet du. Ikke bli bekymret for det. Jeg mistet mitt for lenge siden.

Så, nå, ikke glem å be.

²⁶ Nå som vi går over til den oppriktige delen av møtet, husk, hvis vi leser dette Ordet, så vil Gud velsigne Sitt Ord. “Det vil ikke vende tomt tilbake til Ham, men Det vil utføre det som Det har blitt sendt for.” Og jeg vet, ved å lese Ordet, vil det alltid være rett. Når jeg leser Ordet, vil Gud ære Sitt Ord.

²⁷ La oss nå stå i respekt for Hans Ord. Jeremia, det 2. kapittel, det 12. og 13. vers i Jeremia 2.

Bli forskrekket, O...himler, over dette, og bli fryktelig redde, bli veldig øde, sier HERREN.

For to onde ting har mitt folk begått; Meg har de forlatt, kilden med det levende vann, og har hogd seg ut sisterner, sprukne sisterner, som ikke kan...ikke kan holde vann.

La oss bøye våre hoder nå.

²⁸ Kjære Gud, Ditt Ord har blitt lest. Og vi ber at Du vil ære dette Ordet og gi lignelsen eller parallellen av Det til oss i kveld; som vi ser til dagene som har svunnet hen, Israel, som eksempler, som Bibelen lærer oss at vi kan se hva Du gjorde for dem da de adlød Ordet, se hva Du gjorde med dem da de var ulydige mot Ordet, og lære hva vi må gjøre. Så, vi ber at Du vil tale til oss i kveld på en veldig spesiell måte, at vi kan vite hvordan vi skal oppføre oss selv i denne tid, som vi lærte denne morgen som vi lever i. For vi ber om det i Jesu Navn. Amen.

Vær så god å sitt.

²⁹ Jeg ønsker i kveld å tale over emnet, bare i en—en kort stund om: *Sprukne Sisterner*.

³⁰ Israel hadde gjort to store onder. Gud sa at de hadde vendt seg bort fra Ham, Livets Kilde, og hadde hogd seg ut sisterner å drikke fra. Nå, det er noe.

³¹ Grunnen til at jeg tenkte på denne teksten var fordi det ville løpe parallelt til det jeg sa i morges, om tiden som vi lever i, og Saken vi kjemper for.

³² Og vi ser på Israel som eksempel, at, det som Gud var, Han må alltid forbli den samme. Og det er bare en ting Gud noen gang har gitt ære, det var, Hans vei som Han tilveiebrakte for folket. Og da de kom utenfor den veien, ble Gud vanæret, og Gud lot folket få lide for å gå bort fra det Han hadde sagt de skulle gjøre, uansett hva det var.

Han gav dem til og med en lov, “Rør ikke, håndter ikke, smak ikke.” Ikke bare på grunn av ondskaperen i å gjøre det, men ondskaperen i å være ulydig mot det Han sa de skulle gjøre. Og det kan aldri være en lov uten at det er en straff for loven. For, hvis det ikke er noen straff, da, er loven ikke mye verdt uten at den har en straff. Loven!

³³ Nå, vi ser, det de gjorde på den tiden synes å være en parallell på det vi gjør i dag, hva menighetsfolket gjør.

³⁴ Nå ser vi en underlig ting her. Det er kanskje underlig for noen mennesker, men da Han sa, "Dere har, de har, hogd seg ut sisterner, sprukne sisterner." Nå, kanskje noen av dere ikke vet hva en sisterne er. Hvor mange av dere vet hva en sisterne er? Vel, nesten alle av dere. Hvis du vokste opp på en gård, vet du hva en sisterne er. Jeg husker at jeg har drukket nok insekter av en, til—til å vite hva en—en sisterne var.

Forkynte ute på landet hvor, i en trehytte, hvor du hadde en stor mugge full av sisternevann stående der, fra ute i regnet, vet dere, og det ble liksom litt gammelt. Og—og så ville insektene havne nedi det om natten. Så jeg vet hva sisternevann er.

³⁵ En—en sisterne er et—et sted, en ting som er gravd ned i bakken, for å erstatte en brønn. Hvor folk ikke har en brønn, så skaffer de seg en—en sisterne. Med andre ord, en sisterne er en menneskelaget tank eller en menneskelaget brønn i bakken, som mennesker graver ut, for å fange vannet, for—for å bruke det. Noen av dem bruker det til vaskevann, og noen bruker det til drikkevann, og kanskje på andre måter. Alt vannet en gang, som vi pleide å få, var på en sisterne. Pleide å ha en gammel ting du måtte sveive, rundt, rundt, rundt, rundt, for å få opp vannet; hadde små bøtter på den, for å pumpe vannet ut av sisterna.

³⁶ Vel, vi legger merke til at det er én ting med en sisterne som er annerledes enn en brønn. Nå, en sisterne vil gå tom. Sisternen kan ikke fylle seg selv. Den er—er. . . Den er ikke pålitelig. Du kan ikke sette din lit til en sisterne. Den må sette sin lit til og er avhengig av regnet som faller om sommeren eller om vinteren, hva enn det er for å. . . Vanligvis, om vinteren når snøen og regnet kommer, så renner vannet av og inn i sisterna. Og hvis den ikke får det vannet, da har du—du ikke noe vann. Alt sammen—alt sammen. . . tørker ut. Og den kan ikke fylle seg selv opp igjen. Den gamle sisterna kan ikke fylle seg selv opp igjen. Den får sin oppfylling fra regnet som faller.

³⁷ Og jeg vil at dere skal legge merke til en annen ting med en sisterne. Vanligvis, ser du, eller slik det var hjemme hos oss, sisterna. . . Vanligvis er låven omtrent dobbelt så stor som huset, og vanligvis lar de regnet renne av låven, til sisterna. Jeg husker godt den gamle sisterna der ute, da vi hadde. . . da dreneringsrøra ledet det inn, også, fra låven. Den fylles fra låven.

Så da blir vannet fraktet fra taket på låven; hvor, alle dyra trækker omkring gjennom gårdsplassen, og all skitten fra gårdsplassen legger seg på toppen av låven, i tørre perioder.

Og så kommer vannet og vasker alt sammen av taket, ned i ei takrenne som er menneskelaget, så inn i et menneskelaget nedløpsrør, så inn i en menneskelaget sisterne. Og om du ikke har et søl da, så vet jeg ikke hva du har, når du har en sisterne. Ja, sannelig! Alt sammen er menneskelaget, og så skittent som det kan få blitt.

³⁸ Du vet, vi pleide å kalle. . . Vi hadde en filtreringsfille på en. Vet dere hva det var? Måtte sette en filtreringsfille på den, for å fange opp alle insektene og ting som rant av toppen på låven, og over alt på stedet, og rant ut fra ett sted til et annet, inn i sisterna. Og vi pleide på sette en—en filtreringsfille på den, for å fange all skitten og ting som vi kunne. Selvsagt, det kunne ikke fange den virkelige skitten, den bare fanget de store missilene som kom ned og falt ned i den. Billen havnet kanskje i den, men saften fra billen gikk videre med vannet. Så, du—du hadde virkelig ei røre når du hadde ei gammel, skitten sisterne.

³⁹ Etter noen få dager, om du lar vannet stå der, så stagnerer det. Lar du vann stå i en sisterne, blir det stagnert. Og det blir fullt av—av frosker, og firfirsler, og slanger. Og vi pleide å kalle dem “sprellehaler,” bitte små. . . Jeg vet ikke om. . . De er ikke parasitter, de er en. . . Jeg kan ikke, jeg vet ikke hva dere ville kalt dem. Men noen små ting som kommer i vannet, som—som vi kalte sprellehaler. Dere vet hva det er. Hvor mange vet hva jeg snakker om? Åh, vel, sikkert og visst, alle dere folk fra landet vet. Får det helt fullt av stillestående vann, og så kommer disse elskerne av stillestående vann med det. Det faktisk bare kommer, fordi det er stillestående. Og fordi det er stillestående, trekker det dyr dit som liker stillestående ting.

⁴⁰ Og det er veldig likt våre menigheter i dag. Jeg tror vi har forlatt. . . En av de største syndene som menigheten har begått i dag, akkurat som Israel da, de forlot Ham, Kilden av levende Vann, og har hogd seg ut menneskelagde sisterner. Og det blir et bosted for alt som elsker den typen vann. Firfirsler, frosker, og alle slags urene bakterier, bor i det, fordi det er en menneskelaget tank. Og i denne tanken holder disse tingene seg, et perfekt eksempel på våre denominasjoner i dag.

⁴¹ “Nå,” sier du, “broder Branham, hvorfor slår du så hardt ned på de folka?”

Det burde slås ned på. Det må bli slått ned på. Flykt fra det, for det vil til slutt danne dyrets merke. Husk, det er Sannheten! Det vil bli dyrets merke. Denominasjoner vil lede rett til det. Det er på vei dit nå, for å tvinge, ved en makt.

⁴² Se i det gamle Romerriket. Det er nøyaktig hva som ledet dem til det merket av et frafall. Dere fant ut at ingen mann kunne kjøpe eller selge uten dyrets merke. Han måtte ha det.

⁴³ Det er bare to klasser av mennesker som vil være på jorden; de med Guds Segl, og de med dyrets merke. Bare to klasser, så du er nødt til å ha det ene eller det andre. Det vil være et frafall, et—et merke av—av religion, frafalle religion.

⁴⁴ Og det kommer til å ha et dyrets merke. Når vi studerer, finner vi ut at Rom var, er, og vil alltid være, merk—. . . eller, dyret. Nøyaktig. Du kan ikke få det til å bli noe annet. Rom!

⁴⁵ Og hva gjorde Rom? Ble omvendt fra det hedenske Rom til paveRom, og organiserte et system, et universelt system, som tvang alle til den ene religionen ellers ble de drept.

⁴⁶ Og det er en underlig ting at disse Forente Stater kommer til syne på scenen, og det er som et lam. Og et lam har to små horn, borgerlige og kirkelige rettigheter. Og etter en stund, når det var et lam, fant vi ut at det talte da som en drage og utøvde all makten som dragen hadde før det. Og Bibelen forteller oss at de sa, "La oss lage et bilde til dyret." Et bilde er noe som ligner noe annet. Og vi kan se det akkurat nå at, i sin frafalne tilstand, danner menigheten Kirkenes Verdensråd, som er bildet på Roms makt; og vil påtvinge folket den samme tingen som det hedenske Rom gjorde. . . eller paveRom gjorde. Så, det er ingen annen vei, ingen annen ting. Men det er Sannheten.

⁴⁷ Og det er hvorfor jeg slår ned på det i min tidsalder, i min tid, fordi det må slås ned på. Kallet kommer inn, for å, "Kom ut av henne, Mitt folk, slik at dere ikke blir delaktige i hennes synder!"

⁴⁸ Nå, jeg sammenligner det med disse skitne, møkkete sisternene. "Han er Livets Kilde. Han er de levende Vann." Og mennesker forlater Det, og graver seg ut sisterner som bare kan fange skitten. Det er det eneste den kan fange opp. Og det er hva denominasjonalisme gjør; det fanger opp alt som kommer forbi og ønsker å melde seg inn. De er villige til å ta det inn om det har litt penger eller kan kle seg på en spesiell måte. Uansett hvem de er, hvor de kommer fra, tar de dem, uansett.

⁴⁹ Nå finner vi, igjen, at dette dyrets merke som ble dannet her. Amerika, er, nummer tretten. Det ble født med tretten kolonier. Det hadde et flagg som hadde tretten stjerner, tretten striper. Og det kommer til og med til syne i Åpenbaringen det 13. kapittel. Og Amerika har alltid vært en kvinne, representert på våre pengemynter. Til og med indianerhodet, på en penny, er en kvinnes profil. Vi vet det, kjenner historien bak det. Alt, Frihetsbjellen, og alt annet, frihets. . . Frihetsgudinnen er, alt sammen, en kvinne. En kvinne; nummer tretten. Skjønner? Nå, det er—det er vidunderlig å se disse tingene.

⁵⁰ Og nå har jeg forutsagt ved åpenbaring fra Gud, eller en visjon i 1933, at syv ting ville skje før endetiden. Og det, en

av dem, at, "Mussolini," som da var i ferd med å bli diktator, "han ville bli diktator. Og, også, ville han lede en invasjon og dra ned til Etiopia, og ville ta Etiopia. Og Ånden, Den sa, 'Han skal falle ved hans føtter.'"

⁵¹ Jeg undres om det er noen av de eldre som fremdeles er i tabernaklet, som husker at jeg sa det i Redman's Hall her nede da vi forkynte for mange, mange år siden. Er det en i bygningen, i kveld, som var der nede i gamle Redman's Hall da jeg forkynte det, da de hadde N.R.A. ute, helt tilbake i Roosevelt's første periode? Jeg antar at det ikke er noen her. Er det en? Ja, ja, en, der er en. Ja, fru Wilson, jeg husker henne. Min kone, sitter bak der. To tilbake, av den gamle generasjonen av de på den tiden.

At, da de sa at dette N.R.A. var dyrets merke, sa jeg, "Det er ikke noe i det; ikke i det hele tatt. Dyrets merke kommer ikke herfra. Det kommer ut av Rom. Og det kan ikke være dyrets merke."

⁵² Og husk nå at disse tingene ble sagt. Sa, "Adolf Hitler ville få et mystisk endelikt. Og han ville erklære krig mot de Forente Stater. Og de ville bygge en diger—en—en—diger betongsak, som de til og med ville bo i. Og rett der ville amerikanerne bli fryktelig slått, ved denne." Og det var Siegfriedlinjen, elleve år før byggingen startet. Og sa deretter, "Men han ville få en ende; og Statene ville vinne krigen."

⁵³ Og sa deretter, at, "Det er tre ismer; Nazisme, fascisme, og kommunisme." Og jeg sa, "De vil alle ende opp i kommunisme. Russland vil ta alt sammen, i kommunisme."

⁵⁴ Og jeg sa, "Så vil vitenskapen bli så avansert, mennesket kommer til å bli så smart, til han vil finne opp så mange ting til han kommer til å lage en bil som ser ut som et egg, som vil ha et slags glasstak på, og den vil være kontrollert av en eller annen kraft enn et ratt." Og de har bilen.

⁵⁵ Og jeg sa, "Så vil moralen til våre kvinner komme til å falle til slike nedverdiggende ting, inntil de kommer til å være en vanære for alle nasjoner. De kommer til å ha på seg mannsklær. De kommer til å fortsette å ta av seg klærne inntil de faktisk kommer ned til hvor de har undertøyet sitt på, det er alt. Og, til slutt, vil de bare ha på seg et fikenblad."

Og om du legger merke til det, i forrige måneds *Life* magasin, hadde de kvinnen med fikenbladet på. Og det er det nye kveldsplagget, eller kveldskjolen, det de har på seg om kvelden; gjennomsiktig, kan se gjennom den, fikenbladet skjuler bare et bestemt sted på kroppen hennes; med stropeløse, eller stropper, ustropperede badedrakter, toppen på dem, utildekket kropp. Og hvordan disse tingene har skjedd!

56 Så sa jeg, “Jeg så en kvinne stå i de Forente Stater, som en mektig dronning eller noe. Og hun var vakker å se til, men ond i sitt hjerte. Og hun fikk nasjonen til å gå, gå etter hennes fottrinn.”

57 Så sa jeg, “Til slutt, ba Han meg om å se tilbake mot Øst igjen. Og, da jeg gjorde det, så jeg, så ut som, at det var, verden hadde eksplodert. Og så langt jeg kunne se, var det ikke annet enn pinneved, og—og rykende steiner som hadde blitt sprengt i stykker opp av jorden.”

Og dette skulle skje før verdens ende. Og fem av de syv har allerede skjedd, på trettitre år. Der er vi, tilbake til endetiden!

58 Og jeg talte imot det denominelle system på den tiden. Og jeg tror fremdeles, i kveld, at det er en kloakkum, at det er sted hvor skitten renner ned i det. Jeg kan ikke tro at Gud noen sinne ville ta en slik ting i Sin Menighet, fordi det må bli født av Guds Ånd og deretter renses før det kan bli kalt Hans. Kristi mystiske Legeme, vi blir døpt inn i Det ved dåpen i den Hellige Ånd.

59 Ja, dette sisternesystemet er sannelig et perfekt eksempel på denominasjoner. En vis mann burde se, og aldri gå inn i den, for Gud har bevist gjennom tidsaldrene at Han er imot det og aldri arbeidet med det. Enhver gruppe. . . Enhver gang da en mann stod opp med et budskap, som Luther, Wesley, og så videre, og Smith, og Calvin, og dem; da de startet organisasjonen, la Gud tingen på hylla og besøkte den aldri igjen i en vekkelse.

60 Se opp gjennom historien. Det har aldri vært en gang da Gud noen sinne tok en denominasjon, gjorde en vekkelse ut av den, noe sted. Derfor, gjennom historie og ved Bibelen, beviser det at det er en skitten ting i Guds øyne, så jeg vil ikke ha noe å gjøre med det. Og det er hvorfor jeg er imot. Jeg prøver å få folket ut av det.

61 Vi er invitert, som i Israel, slik er det nå, for å se til Israel etter eksempler. De, så lenge de holdt seg til den Kilden, var de trygge. Men da de begynte å hogge seg ut sisterner, menneskelagde systemer, da forlot Gud dem umiddelbart. Han vil gjøre det samme med oss. “De har forlatt Ham, Kilden med det levende Vann.” Det var klagene som Gud hadde imot dem. “For å lage noe som de kunne si, ‘Ser du hva vi har gjort!’”

62 Nå, da i tiden for Moses reise; da Gud, ved nåde, hadde gitt dem en profet, hadde gitt dem en Ildstøtte som gikk foran dem, hadde stadfestet Den med tegn og under. Nåde hadde tilveiebrakt alle disse tingene. Israel ønsket fremdeles, de så lov. De fornektet nåde, for å ta loven.

Det er nøyaktig hva folk gjør i dag. De fornektet Ordet, for å ta et denominelt system, fordi de der inne kan gjøre hva de vil og komme unna med det. Men du kan ikke gjøre det i Kristus! Du må komme ren og klar, for å være i Kristus.

⁶³ Forlater en artesisk brønn, til fordel for et menneskelaget system eller sisterne, kan dere forestille dere noen gjøre det? Kan dere forestille dere den mentale tilstanden til en person som kunne drikke ved en frisk artesisk brønn, og som ville forlate det til fordel for en menneskelaget sisterne med frosker, og firfirsler, og sprellehaler, og alt mulig annet i seg?

Det synes etter all fornuft ikke å være riktig, men det er nøyaktig hva folket har gjort. De har forlatt Ordet, den sanne Kilden av Guds kilde og Kraft, for å drikke fra sisterner, og lage seg selv sisterner. Samme som de gjorde da, har de gjort nå. De sier . . .

Han sa, “De har forlatt Meg.” Her sa Han, her i Jeremia 2,14, eller 13, rettere sagt. Han sa, “De har forlatt Meg, Kilden med det levende Vann.”

⁶⁴ Nå, vi forstår hva en sisterne er. Vi ser hva den fanger opp. Vi ser hvordan den er laget. Det er en menneskelaget ting som kommer fra et skittent tak. Vannet som faller ned, treffer et skittent tak, og det bare vasker av taket, fører det ned gjennom en menneskelaget takrenne, gjennom et menneskelaget nedløpsrør, inn i en menneskelaget tank. Og all skitten samler seg der inne, og bakteriene, og firfislene, og froskene, og ting fra jordene, som det. Og, legg merke til, de er de urene dyrene; sprellehaler, stagnerte. En sprellehale kan ikke leve i klart vann. Hvis den gjør, vil det drepe ham. Han må være i det stagnerte.

⁶⁵ Og slik er det med mange av disse parasittene i dag. Du kan ikke leve i den Hellige Ånds friske vann. Det er grunnen til at de er så standhaftig imot Ordet, og sier, “Det motsier Seg Selv. Det er ikke noe i Det.” Det er fordi de må ha en eller annen slags stagnert pøl å spelle i. Riktig.

Det er på samme måte det er med frosker, og med firfirsler, og med rumpetroll, og slikt som det. Det må holde seg rundt sumpen eller den stagnerte pølen, for å leve, for det er deres natur å leve der. Og du kan ikke forandre dyret før du forandrer dets natur.

Og du kan ikke få en mann til å se Guds Ord før hans natur har blitt forandret; og når hans natur har blitt forandret fra hva han er, til en Guds sønn, og den Hellige Ånd kommer inn i ham. Den Hellige Ånd skrev Guds Ord!

⁶⁶ I dag snakket jeg med min gode venn, doktor Lee Vayle, som er tilstede nå. Og han er litt av en teolog, så vi har som regel noen—har noen ganske gode diskusjoner om Skriften. Veldig smart.

Og han spurte meg en gang hva jeg tenkte angående det første beviset på den Hellige Ånd, “Var det å tale i tunger?” Det er mange år siden.

Jeg sa, “Nei; kan ikke se det.”

Han sa, “Det kan heller ikke jeg,” sa, “selv om jeg har blitt lært det.” Han sa, “Hva tror du kunne være et bevis?”

⁶⁷ Jeg sa, “Det mest fullkomne beviset jeg kan tenke på er kjærlighet.” Så vi begynte å snakke om det.

Og deretter tenkte jeg at det hørtes ganske bra ut så jeg bare holdt på det, “Hvis en mann har kjærlighet.”

Men en dag, i en visjon, viste Herren meg. Og Han sa, at, “Beviset på Ånden var de som kunne motta Ordet,” verken kjærlighet, eller å tale i tunger, men det er å motta Ordet.

⁶⁸ Og da sa doktor Vayle til meg, at, “Det er Skriftsmessig,” han sa, “for, i Johannes 14, sa Jesus, ‘Når Han den Hellige Ånd har kommet over dere, vil Han åpenbare disse tingene for dere, som Jeg har lært dere, og vil vise dere ting som skal komme.’”

Så der er det ekte beviset på den Hellige Ånd! Han har aldri fortalt meg noe feil ennå. At, “Det er beviset på den Hellige Ånd, er han som kan tro Ordet.” Du kan motta Det.

For, Jesus sa aldri, “Når den Hellige Ånd har kommet, vil dere tale i tunger.” Han sa aldri, når den Hellige Ånd kommer, vil dere gjøre noen av disse tingene. Men Han sa, “Han vil ta disse Mine ting og vise dem til dere, og vil vise dere tingene som skal komme.” Så der er det ekte beviset på den Hellige Ånd, i følge Jesus Selv.

⁶⁹ Så alle disse følelsene og tingene som folk har og fremdeles lever på, dere kan se hvorfor de gjør det. Dere skjønner, det blir en denominasjon, eller en stillestående dam, og det vil aldri bli laget en denominasjon på det ufullk—...det fullkomne Guds Ord. Det kan ikke gjøres, for du kan ikke nominere eller denominere Gud. Nei, sannelig ikke!

⁷⁰ Grunnen til dette er, dere får en gjeng med menn som kan tro Ordet, lar dem starte en organisasjon. Før du vet ordet av det, i løpet av et års tid er det en gjeng av Rickier der inne som du ikke kan gjøre noe med. De har et grep, og du kan ikke gjøre noe med det. Det er ikke Guds system. Det er ikke, så vi vet at den tingen er ute. Den blir en systerne, og blir et sted hvor hver og en vil gå på kompromiss med *dette*, *det* eller *det andre*, for å få medlemmer inn der, eller la folket komme inn.

⁷¹ Vi finner ut, at dette systemet startet en gang, tilbake i israelittenes dager, da de gravde ut disse sisternene. Og det var en mann og en gjeng med fariseere som hadde gravd ut noen sisterner. Og de hadde en mann som het Herodes, og han var en proklamator, guvernør av staten.

Og han kom ned for å høre en mann som ikke flørtet med deres denominasjoner. Han var en profet. Og ingen profet har noen gang hatt noe å gjøre med en denominasjon, men hatet

det. Denne profeten begynte å si, "Ikke begynn å si inne i dere, 'Vi har Abraham som vår far,' for jeg sier dere at av disse steiner er Gud i stand til å oppreise barn til Abraham."

⁷² Og de tok en embetsmann med ut for å høre ham. Og denne embetsmannen hadde tatt sin brors kone bort fra ham, og giftet seg med henne. Og hva gikk denne mannen bort og sa rett i ansiktet på ham? De trodde han ville gå på kompromiss, og si, "Nå, min herre, du, få deg en fin stol over her. Og du burde. . . Jeg er så glad for at du er her for å høre meg i dag."

Johannes gikk bare rett bort i ansiktet på ham, og sa, "Det er ikke lovlig for deg å ha henne." Den første tingen han sa, han skjelte ham ut for synden hans.

⁷³ Du skjønner, denominasjoner lager stillestående dammer hvor menn kan leve med kvinner, og disse kvinnene kan holde på, og klippet håret sitt, og gå med kortbukser, og hva som helst annet, og kalle seg kristne.

Men en ekte Kilde, halleluja, av Guds Kraft, den kan ikke forbli der, for Den presser det ut. "Jeg er Kilden av levende Vann. De forlot Meg, for å grave seg ut noen sisterner."

⁷⁴ Nå, en kilde av levende vann, finner vi ut, hva er en kilde av levende vann? Vi har funnet ut hva en syster er, men hva er en kilde av levende vann? Det er en artesisk brønn.

"En artesisk brønn, hva er det, broder Branham?"

Det er en brønn hvor det alltid kommer nedenfra og presser vannet ut. Den flyter hele tiden. Den er selvforsynt. Alltid frisk og ren, en artesisk brønn, en kilde av levende vann. Den er ikke død og stillestående. Den lever, den er konstant i endring, bringer opp noe nytt hele tiden, beveger seg videre, kommer fra dens ressurser. Den trekker sine ressurser fra—fra grunnfjellet, som er en. . . fremdeles en kilde av levende vann som strømmer opp. Selvrensende; det er rent, friskt, rent vann. Den er selvforsynt; du trenger ikke å vente på at regnet skal fylle tanken dens opp. Hele tiden bobler den opp, og gir fritt av vannet sitt. Du trenger ikke å pumpe den, sveive den, vri den, eller melde deg inn i den. Det er bare en kilde av levende vann.

⁷⁵ Dere vet, når du tar disse gamle sisternene, er du nødt til å sveive den og sveive den og sveive den, og pumpe og alt mulig, for å få litt av det stagnerte vannet ut. Hah!

Men en Kilde av levende Vann gir Det ut, fritt, uten pumping, innmelding, noe som helst annet. Åh, jeg er så glad for den Kilden! Ja, sir!

⁷⁶ Den trenger ikke noe filter på Seg, for å ta parasittene ut. For, Den går så dypt ned, der i Klippen, der hvor det ikke finnes noen parasitter.

Den trenger ikke å ha noe utdannelsesfilter som henger på Seg, det stemmer, et eller annet verdslig laget system av menneskelaget denominell visdom; til å fortelle deg, foran en psykiater, om hvorvidt du er i stand til å forkynne eller ikke. Den har ingen av de skitne filtrene som henger på Den. Den ville presse det rett av så snart som du satte det på der. Du kan ikke gjøre det. Den kilden bobler opp, hele tiden. Om du satte et av de filtrene på den, ville den kaste den rett ut på den ene eller den andre siden. Den har ikke tid til å ha noe denominelt filter på seg.

⁷⁷ Den trenger ingen filter, ingen sil, ingen pumping, ingen bryting, ikke noe som helst annet. Den bare er der, og bobler opp. Den trenger ikke å være avhengig av at lokale regnbyger skal fylle den opp. *Regnbyger* er “vekkelser,” hvor den Kilden. . . Det er ved denne Livets Kilde. “Hvor Åtselet er, vil ørnene samles.” Du trenger ikke å pumpe opp en vekkelse; du trenger ikke å pumpe opp noen ting. Det eneste du trenger å gjøre er bare å komme til Kilden. Den er alltid full av godt, friskt vann, og det er ingen ende på Det. Det bare fortsetter å boble.

⁷⁸ Du trenger ikke å gå til sisternen, og si, “Vel, hvis det regner og skyller av låven, så har vi noe å drikke.” Ser dere? Du og du! Ikke denne. Den artesiske brønnen spruter fram godt, kaldt vann hele tiden. Du kan stole på den. Du trenger ikke å si, “Vel, jeg vil gå bort til den gamle sisternen. Vi pleide å drikke fra den, men det har ikke regnet på lenge. Jeg sier deg, kanskje den er tørr.”

⁷⁹ Det er slik noen av disse menneskelagede systemene er. Du kan gå inn, hvis du har noe stort noe som skjer, en stor kabal av noe som selges, eller—eller et eller annet som skjer, en stor fest og ting som skjer, buncospill, og fester i kjelleren, og alt mulig, kanskje du finner et fullt hus.

Men når du går til der den Kilden bobler opp, får alltid, folket der en god, kald slurk med vann. Du kan stole på Den! Sier, “De har ikke hatt en vekkelse på ti år.” Hvis du lever av den Kilden, har Hun alltid en vekkelse på gang.

⁸⁰ Som den lille waliseren sa. Eller, en gang da den walisiske vekkelsen var i gang, var det noen høye herrer fra Statene. Noen av disse store doktorer i teologi dro over til Wales, for å finne ut hvor og hva alt dette handlet om. Så de hadde på sine oppbrettede krager, og deres korkehatte, og de spaserte nedover gaten.

Og her kom en liten politimann gående, mens han svingte på sin gamle politikolle som han hadde i hånden, og plystret, “Nede ved korset hvor min Frelser døde, der nede ropte jeg om rensing fra synd; der ble Blodet anvendt på mitt hjerte, ære til Hans Navn,” gikk nedover gaten.

Så de sa, “Dette synes å være en religiøs mann. Vi vil gå og spørre ham.”

Og de sa, “Mister!”

Sa, “Ja, sir?”

Han sa, “Vi er her fra de Forente Stater. Vi er en delegasjon. Vi har kommet hit for å undersøke den såkalte walisiske vekkelse. Vi er doktorer i teologi, og vi er her for å ta en kikk på den.” Han sa, “Vi ønsker å vite hvor vekkelsen er, og hvor den holdes.”

Han sa, “Sir, du har ankommet. Jeg er den walisiske vekkelsen.” Amen! “Den walisiske vekkelsen er i meg. Her er hvor den er.”

⁸¹ Slik er det når du lever ved den Kilden av levende Vann. Den lever hele tiden, bobler igjen og igjen, og igjen og igjen. Det er ingen ende på Det. Ikke, “Gå og se om noe vann, om vi hadde et regnskyll her for ikke lenge siden,” det er ikke slik. Det er denne Kilden av levende Vann. Som jeg sier, Den gir fritt av Sitt Vann.

⁸² Du trenger ikke å sette på filler på Den, for å finne ut; noen utdannelsesmessige filler, før du kan sende ham ut for å forkynne, og se om han staver ordene sine rett, uttaler dem rett, om han bruker sine substantiver og pronomener, og så videre, og adjektiver. Mange av dem vet ikke en gang hva de er, men han lever ved Kilden like fullt, ser dere, like fullt.

⁸³ Den trenger ikke å være avhengig av lokale regnbyger, for å fylle den opp, eller de lokale vekkelsene, for den. Den trenger ikke det, for dens Kraft og dens renhet har den inne i seg selv. Det er hvor Ordet er, Dens Egen Kraft! Når en mann kan motta Det i sitt hjerte, har Den Sin renhet. Den har Sin kraft. Det er rett der Ordet Selv, springer Livet fram.

⁸⁴ Da Israel kom seg bort fra Det, kom de i vanskeligheter. Hver gang de kom bort fra Det, kom de i problemer.

Samme som vi gjør nå. Når vekkelsen kommer bort fra Det, så er det ikke noe bra. Den graver seg ut noen brønner, og, eller noen stagnerte sisterner, og der går den.

⁸⁵ Men Han hjalp dem alltid. Klagingen ved Rødehavet, så da de klaget. . . Likevel, i alt det, hadde Han lovet, gitt dem et løfte. Han skulle ha vendt ryggen til dem rett der, slik vi ville sett på det; men Han hadde lovet å ta dem over dit.

Hva gjorde Han? Disse Israels barn, Han utstyrte dem med Ildstøtten og alle ting, som en stadfestelse, deres profet. Og de ledet dem ut dit til sjøen. Og, alltid, er det vanskeligheter imot Det. Og her kom Faraoen og hans hær. Og vet dere hva Gud gjorde? Han bare åpnet opp denne røde, stagnerte sisternen.

Dødehavet er den dødste tingen i verden. Det er virkelig dødt. Det er stagnert. Ingen ting kan leve i det.

Og Han åpnet det opp og satte dem fri, på den andre siden. Han tok dem til hvor de ikke trengte å være bundet av en slik ting som det.

⁸⁶ I ødemarken, fant de at tankene ikke kunne stoles på; de var tørre. Fant ut, de gikk fra ett vannhull til et annet. Da de var i ødemarken, holdt de på å sulte i hjel, for en drikk med vann. Og de ville gå til denne tanken her borte, en dam; den var tørket ut. De gikk til et annet sted; det var tørket ut. De trodde at de aldri ville få seg noe å drikke.

Og så på det mest usannsynlige stedet i hele ørkenen, fant de vannet. Det var i en klippe. Det var i en klippe. Det mest usannsynlige stedet en mann ville finne noe vann, er i en tørr klippe midt i ørkenen. Men, dere forstår, Gud gjør ting på den måten. På det mest usannsynlige stedet, på den mest usannsynlige måten. Det er hva vi alltid har hatt.

⁸⁷ De tror du er nødt til å ha store denominasjoner, sammen, og la dem alle komme sammen og ha en stor røre, og så videre, og få tusenvis til å samarbeide, og alt slik som *dette*, for å ha en vekkelse.

Noen ganger tar Gud den lille karen som ikke en gang kan sin ABC, og rett blant en gjeng med analfabetiske folk som knapt vet forskjell på høyre og venstre hånd, kan Han reise opp en vekkelse som vil ryste verden. Han gjorde på Johannes tid. Han gjorde det på profetenes tid. Ingen av dem, som vi vet om, var utdannet, men Gud kunne få tak i dem og gjøre noe med dem.

⁸⁸ I denne Klippen kom vannene fram. Han var Klippen. Og Han befalte denne Klippen, og måtte bli slått. Og Han gav overflod av rent, friskt, rent vann til alle som ville drikke. Han frelste alle som ville drikke fra Det. En fullkommen parallell til Johannes 3,16.

...så har Gud elsket verden, at han gav sin enbårne Sønn, ...hver den som tror på ham ikke skal gå fortapt, men ville ha evig liv,

⁸⁹ Gud slo den Klippen, på Golgata. Vår dom var på Ham, slik at fra Ham kunne komme Livets Ånd som ville gi meg og deg Evig Liv. Det er en fullkommen parallell til Det, der i denne ødemarken.

⁹⁰ De måtte aldri dra, grave, pumpe eller noe; bare ta del i Hans tilveiebrakte vei, fritt. Da, de trengte ikke å grave den ut av en dam. De trengte ikke å dra det opp med en bøtte. De trengte ikke noen øse for å få tak i det med. De måtte bare ta del i det.

Og det er alt som gjelder nå. Du trenger ikke å melde deg inn i noe. Du trenger ikke å bøye deg ned ved alteret og jobbe fram noe, pumpe det. Du trenger ikke å si et ord igjen og igjen

og igjen, inntil språket ditt blir forvirret. Det eneste du må gjøre er bare å ta del i Ham, vederlagsfritt, Guds tilveiebrakte vei. Ingen pumping, ingen skyving, ikke noen ting; bare ta av Det, fritt. Ingen ting du trenger å gjøre; bare ta del i Det. Det er alt, bare tro Det. Det er alt jeg kan si om det.

De trengte ikke å gjøre noe for det. Trengte ikke å grave etter det. De trengte ikke å legge seg ned og rope hele natten, etter det. De bare tok del i det; den ble slått og klar. Det stemmer.

⁹¹ Jeg ser på en mann nå, som sitter bakerst i rommet her. Jeg husker at jeg fortalte ham det, i en gammel stall en dag, ved en krybbe.

Og han sa, "Men jeg duger ikke."

⁹² Jeg sa, "Jeg vet du ikke gjør." Og jeg sa, "Ikke jeg heller." Men jeg sa, "Du ser på hva du er. Og slutt å se på hva du er, og se på hva Han er."

Han sa, "Hvis jeg bare kunne bli kvitt disse sigarettene, broder Branham, ville jeg—jeg—jeg bli en kristen."

⁹³ Jeg sa, "Ikke bli kvitt dem. Du prøver å bli god og så komme til Ham. Han kom ikke for å frelse gode menn; Han kom for å frelse dårlige menn som visste at de var dårlige."

Han sa, "Vel. . ."

Jeg sa, "Hør her, du ønsker ikke å komme til helvete, gjør du?"

Han sa, "Nei."

⁹⁴ Jeg sa, "Vel, du må ikke. Han døde slik at du ikke trenger å komme dit."

Han sa, "Hva må jeg gjøre?"

Jeg sa, "Ingen ting. Så enkelt er det bare."

Han sa, "Men hvis jeg noen gang kan. . ."

⁹⁵ Jeg sa, "Der har du det, rett tilbake til den sigaretten igjen. Slutt å tenke på den sigaretten. Husk bare, tenk på Ham, hva Han gjorde, hva Han er; ikke på hva du er. Du er ikke noe god; og du har aldri vært det, og vil aldri bli det. Men, det Han er, Han er Den!" Og jeg sa, "Nå, det eneste du trenger å gjøre; hvis Han tok din plass der nede, så ta bare villig imot det Han gjorde. Det eneste du trenger å gjøre er bare å ta imot det."

"Vel," sa han, "det er enkelt. Jeg vil gjøre det."

⁹⁶ Jeg sa, "Her er elva." Ser dere? Jeg brakte ham opp hit og døpte ham i Jesu Kristi Navn.

Noen fra familien hans sitter her, og jeg—jeg vet de hadde underlige følelser på grunn av at jeg gjorde det, men jeg visste hva jeg gjorde. Jeg så i mannen noe som var ekte. Jeg kunne se det der, og jeg tok ham og døpte ham i Herren Jesu Navn.

Og, da vi gjorde det, var det ikke lenge etter før jeg dro ned til hans sønns hus. Vi så en—en visjon av et tre som hadde knekt på et bestemt sted, og mannen falt, og brakk nesten ryggen. Sendte ham til sykehuset. Og den kvelden åpenbarte Herren, for meg, det var slutten på sigarettene.

Så neste dag ville han ha noen sigaretter. Jeg sa, “Jeg kjøper en kartong og tar det med til ham. Bare du vent og se, hans sigarett dager er over.” Han har aldri røkt en siden da, og aldri villet ha en siden. Gud!

⁹⁷ Ser dere, det første du må gjøre er å komme til den Kilden. Du må komme til det Vannet, innse at det ikke er noe du kan gjøre. Det er hva Han har gjort for deg. Du trenger ikke å grave; du trenger ikke å pumpe ut; du trenger ikke å slutte med *dette*; du trenger ikke å slutte med *det*. Det eneste du trenger å gjøre er å komme dit og drikke. Det er alt. Hvis du er tørst; drikk!

⁹⁸ Nå, Han var Klippen. Gud slo Ham for oss, og Han gav ut overflod av ekte, rent vann. Han gjør det ennå, i dag, for alle som vil tro. Dette er Hans nåde, selvsagt, til Hans folk, oss.

⁹⁹ Det er noe likt der, likt dagens mennesker, klare til å motta hva de kan få, men vil ikke gi noe tjeneste tilbake. Israel var klare til å—å drikke fra klippen nå, men de ville ikke gi Gud Hans tjeneste som Han fortjente.

¹⁰⁰ Og Han gjør alltid oss en tjeneste. Dere vet, vi kan ikke en gang puste uten Ham. Vi kan ikke puste uten Guds tjeneste. Det er hvor avhengige vi er av Ham. Og, likevel, river det oss nesten i to om vi prøver å gjøre, må gjøre noe for Ham. Han ber oss om å gjøre noe, gå å besøke noen, gå å be for noen, gå å hjelpe noen, det knuser oss nesten, om vi må gjøre det. Men vi ønsker ikke å gjøre noe for Ham som en tjeneste.

¹⁰¹ Hans klage var, “De har forlatt Meg, Ordet; og har tatt imot en sprukken systerne, i stedet. Tatt imo. . . De har forlatt Meg, Livets Kilde, Kilden av Livets Vann; og de begjærer og vil heller drikke fra en stagnert systerne.” Kan dere forestille dere det?

¹⁰² Kan dere forestille dere en person nå, som, *her* er en artesisk brønn som bare øser ut dette fine, kalksteinvannet, rett ut av klippenes hjerte, der nede i sandlaget, og så videre, bare så kaldt og godt som det kan bli; og heller vil drikke fra en systerne der borte, som ble vasket av toppen på låven, og skurene, og alle uthusene rundt på stedet? Og fører det rett inn i den sisternen der, hvor tilsiget av vann renner rett ned inn i, fra låven, stallbygningene og fjøsene, og alt dreneres rett tilbake inn i sisterna, og så ønsker vi å ta imo- . . . vil drikke av det før vi går til denne artesiske brønnen? Det ville være noe mentalt galt med personen. Det stemmer.

¹⁰³ Og når en mann eller en kvinne vil ta en denominasjon som sitt standpunkt, som vil tillate klippet hår, å gå med kortbukser, sminke, alle disse andre greiene, og litt av et—et slags program, og alt dette de holder på med, og kan gå til bowlinghallene, og—og alt det tullet der ute, og kan tolerere det; og like det bedre enn de liker det gammeldagse Guds Ord som skjærer ned og skjærer ut, og gjør kvinner til damer, og tar og får dem til å kle seg rett og oppføre seg rett, tar sigaretter og tobakk, og banning og sverting, og lyving og stjeling, bort fra deg, og hele verden bort fra deg, og gir deg Noe som er en fullkommen tilfredsstillelse. Hvorfor går en mann eller en kvinne til en slik ting som det for trøst? Hvordan kan du få trøst ut av det?

¹⁰⁴ Hvordan kan du få en frisk drikk fra en stagnert systerne? Hvorfor vil en person. . . Hvis en person går til en stagnert systerne for å drikke, når det finnes en åpen artesisk brønn, ville du si, “Det er noe galt med den mannens sinn.”

Og hvis en kvinne eller en mann går til et slikt sted for å finne trøst, så er det noe åndelig galt med den personen. De vil ikke ha Ordet. Det viser at deres natur fremdeles er en frosk, eller et rumpetroll, eller noe, det stemmer, noe fra den naturen som liker den stagnerte dammen, fordi den slags ting ikke vil leve i en kulp med rent-Vann. De kan ikke; det er rent Vann. De kan ikke.

¹⁰⁵ Nå, anklagen var, “De forlot Det.” Og i dag gjør de den samme tingen.

Se nå på kvinnen ved brønnen. Vel, hun kom fram til Jakobs systerne, og hun hadde alltid hentet vann der, ved Jakobs systerne. Men Jakobs systerne, denominasjon, ville vi kalt det, for han gravde ut tre av dem; og denne hadde han gravd ut. Nå, hun hadde en fantastisk historie. Hun sa, “Nå, vår far gravde denne brønnen, Jakob. Han drakk av den, og hans husdyr drakk av den, og alt. Er ikke det godt nok?”

¹⁰⁶ Han sa, “Men vannet som du trekker opp derfra, vil du tørste igjen, må komme tilbake hit for å få det. Men,” sa, “Vannet som Jeg gir deg er en Kilde, en Geysir som veller opp fra innsiden, og du kommer ikke hit for å få Den. Den er rett hos deg.”

¹⁰⁷ Legg merke til. Men da hun oppdaget at en Skriftsmessig Kilde hadde talt til henne, ved et Skriftsmessig tegn som hun hadde sett etter, forlot hun Jakobs denominelle system og gikk aldri tilbake til det igjen, fordi hun hadde funnet den sanne Klippen. Ser dere? Hun løp inn i byen. Hun var ferdig med synd. Hun var ikke lenger en umoralsk kvinne. Hun sa, “Kom, se Hvem jeg har funnet, en Mann Som fortalte ting som jeg har gjort. Er ikke Dette selve Kristus?” Hun. . . Den sisternen var sikkert helt grei; den hadde tjent sin hensikt.

Nå var hun ved den sanne Kilden. Sisternen hadde vært helt i orden inntil den sanne Kilden ble åpen. Men da den sanne Kilden kom, mistet sisternen sin kraft. Hun fant at det er et bedre sted å drikke.

¹⁰⁸ Og det er et bedre sted. Det er et bedre sted, og det er i Kristus. I Johannes 7,37 og 38, sa Jesus, i den siste løvhyttefesten, "Hvis noe menneske tørster, la ham komme til Meg, og drikke."

Alle gledet seg. De hadde et lite utspring av vann som kom ut fra under alteret, og—og de drakk alle sammen fra det, i feiringen, av—av festen. Og sa, "Våre fedre drakk fra den åndelige klippen i ødemarken." Ser dere, de hadde hogd seg ut en sisterne, noe stagnert vann de pumpet ned et aller annet steds fra, og fikk det til å strømme fram under tempelet der. Og de ville samle seg alle sammen rundt dette vannet og drikke, og si, "For flere år siden, drakk våre fedre i ødemarken."

Jesus sa, "Jeg er den Klippen som var i ødemarken."

Sa, "Vi spiser manna fra Himmelen, og Gud lot det regne ned."

¹⁰⁹ Sa, "Jeg er den Mannaen." Han, Kilden, stod iblant dem. Dette Livets Brød stod iblant dem.

Og likevel ville de ikke ha Det. De ville heller ha sin sisterne; fordi, mennesker hadde lagd *denne*, og Gud hadde sendt Den. Det er nøyaktig forskjellen. Gravd seg ut sisterner!

¹¹⁰ Han sa, "Hvis noe menneske tørster, la ham komme til Meg, og drikke." Han er den Kilden.

Og som Skriften har sagt, "Ut av hans buk skal det flyte strømmer av levende Vann." Åh, Han er den artesiske brønnen! "Ut av hans buk, eller indre vesen, skal det flyte strømmer av levende Vann."

¹¹¹ Han er den Klippen som var i . . . Det var Hagars Klippe, i en tid med vanskeligheter; da hennes baby holdt på å dø, da hun hadde blitt kastet ut av leiren, og var der ute med lille Ismael. Hennes vann, i sisternen hennes som hun bar med seg, hadde gått tomt. Og hun la lille Ismael ned; og gikk bort, et bueskudds avstand, og gråt, og, åh, fordi hun ikke ønsket å se babyen sin dø. Og helt plutselig, talte Herrens Engel, og hun fant Beer- . . . Beersheba, brønnen som fløt der, og som fremdeles flyter til denne dag. Han var Hagars Beer-Beersheba, Klippen der ute i ødemarken.

¹¹² Den stod her i Kilden fylt med Blod, den dagen, stod der i tempelet. [Tomt spor på lydbåndet—Red.] . . . en stormfull tid. I Sakarias det 13. kapittel, var Han den Kilden som var åpen i Davids hus, for rensning, og for (synd) rensning av synd. Han var den Kilden. Og i Salmene 36,9, var Han Davids Kilde av Liv. Han er fremdeles den Kilden i Davids hus.

Og Han er poeten, i hans hjerte der. Poeten sa:

Det fins en Kilde fylt med Blod,
Som flyter fra Emmanuels blodårer,
Når syndere dukker seg under i den floden,
Mister de alle sine syndige flekker.

Han er denne Livets Kilde, Kilden av Vann. Han er Guds Ord.

¹¹³ Mennesker i disse siste dager har forlatt Ham, det sanne Ordet, Livets Vann; og har hogd seg ut denominelle sisterner; og, igjen, hogd, gravd!

¹¹⁴ Og vi ser her, at de hadde sprukne sisterner. Og så blir denne sisternen fylt med vantro bakterier, vantro skrytende, utdannelsesprogrammer, og så videre, som er i motsetning til Guds løfter. De er tvilere på Ordet.

¹¹⁵ Nå, disse sisternene som de har, Bibelen sa, var “sprukne.” *Sprukken* sisterne er en “lekk” sisterne, og det siver ut. Hva gjør den? Den siver ut inn i en religiøs kloakkum kalt Kirkenes Verdensråd. Og det er hvor den sprukne sisternen leder dem til, alle fordi de har forlatt Ham, og har . . . Kilden av levende Vann; og lagde disse sisternene.

¹¹⁶ Graver ut store seminarsystemer av læring, utdanning, og så videre. Det er den slags sisterner de graver ut i dag, at en mann må ha en Ph.D., eller en LL.D., eller en bachelor ved et humanistisk fakultet, eller noe, før han til og med kan gå og forkynne. Sisterner som har blitt fylt med menneskelaget teologi. De tar dem inn i disse store skolene av lærdom, og der inne sprøyter de inn i dem deres egen menneskelaget teologi, og sender dem ut med det. Hvilken dag vi lever i, menneskelagde sisterner! Ingen problemer. . . Ikke å undres at tingen har blitt en—en stank, åh, du, det er fordi folket drikker fra det.

¹¹⁷ Og når folk vil ha glede i dag, hva gjør de? Folk, i stedet for å ta imot Herrens glede, vender de seg til synd, for glede. Folk som går på møte og hevder å være Kristi tjenere, når de blir skikkelig nervøse tenner de en sigarett. Og når de—når de vil ha seg litt moro, tar de på seg sine umoralske klær og går ut og klipper plenen når menn går forbi, for å få dem til å plystre på dem. De gjør alt for å være populære. De ønsker å se ut som filmstjernene. Det er deres glede.

Når, Jesus sa, “Jeg er tilstrekkelig for dere.”

Grunnen til at de går til det, er fordi de ikke vil drikke fra den Kilden. De har vendt Den ryggen. De vil ikke drikke av Den. De tilslutter seg et eller annet slags menneskelaget system, en slags sisterne som er full av all slags stagnerte ting, så de kan holde på slik.

118 I går, hadde vi med ungene oppe på elva. Jeg tror det var lørdag morgen. Vi dro ned; Billy hadde fisket i båten. Og vi tok ungene opp, min lille sønnesønn og dem, min datter, og min lille sønn, og vi dro oppover elva for—for å ta en båttur. Du kan ikke en gang ta en båttur på elva, på grunn av de skitne, umoralske, elendige folka der ute på elva, halvnakne og holder på. En båt kom opp på siden av oss, en gjeng med små tolv til fjorten år gamle gutter, hver med en øl i hånden, og en sigarett. De kaller det å “ha det moro.” Åh, du! Hvor lenge kan denne verden bestå, med et system som det?

119 Så for å fri seg selv fra tankene om at når de dør vil de gå til helvete, ting de gjør, de går og melder seg inn i en av disse menneskelagde sisternene. Så den samme slags type folk hører til i den sisternen. Det er ikke annet enn en gjeng med urene, skitne sprellehaler fra verden. Og de menger seg med det fordi, som min gamle mor pleide å si, “Fugler med like fjær flokker seg sammen.” De vil ikke komme til Kilden og bli rensset fra det livet av synd. De ønsker å leve her ute, og fremdeles ha et vitnesbyrd om at de er kristne. Hvorfor? De har vendt seg bort fra Ham, den sanne gledens Kilde, Liv, fullkomment Liv og tilfredsstillelse. Det er grunnen til at de gjorde det, fordi de ønsket å melde seg inn. De har en slags type folk der som tror på den slags ting.

120 Her for ikke lenge siden, broder Fred og jeg, og broder Tom, en gjeng av oss dro til en kjent baptistmenighet i Tucson by, for å se om vi ikke kunne finne noe som kanskje ville gi oss en frisk følelse. Og forkynneren sa noe om folket i Egypt, da de dro derfra spiste de hvitløk og så videre, de ønsket å dra tilbake til det igjen og spise det. Sa, “Det er som med folk i dag.”

Og, vi, alle sammen sa, “Amen!” Jeg har aldri sett en sånn gjeng! Hele menigheten tok blikket fra forkynneren og så seg tilbake for å se hvem det var som sa “amen.” Det skremte omtrent livet av dem. De visste ikke hva det var.

Mens, David sa, “Lag en gledesfylt lyd for Herren. Pris Ham på harper! Pris Ham med strengeinstrumentet! La alt som har ånde prise Herren. Og pris dere Herren!” Gud gleder Seg i Sitt folk. La de som er lærde, si, “Amen,” når noe rett blir sagt.

121 Hvorfor vender du deg ikke bort fra dette systemet og verdens sisterner, til Guds trofaste system, som er den artesiske brønnen, Jesus Kristus? Hvorfor vender du deg ikke til Ham, der Gud er vårt rikelige forråd for glede, vårt rikelige forråd for lovprisning, vårt rikelig forråd for tilfredsstillelse? Freden i mitt sinn kommer fra Gud.

Når jeg er sønderknust, finner jeg min tilfredsstillelse i Kristus, ikke i en sigarett, ikke i verdens ting, ikke i å tilslutte

meg en eller annen trosbekjennelse; men i å finne Ham, det lovede Ord som Han sa, "Hvis Jeg går bort, vil Jeg komme tilbake for å motta dere." Jeg finner min glede i det. Han er min Glede.

¹²² De sier i dag, ved å tilslutte seg disse tingene og ved å danne dette Kirkenes Verdensråd, at de skal lage et bedre sted å leve på. Etter min ærlige mening, vil de lage et bedre sted å synde på. Det er bare. . . Hele greia er synd, uansett; ikke til å leve på, men til å dø på. Lage sitt sted til å synde på—synde på, i stedet for å leve på.

¹²³ En hvilken som helst annen ting, ved siden av Jesus Kristus og Hans Livets Ord, er en sprukken systerne. Hva som helst som prøver å erstatte Det; hva som helst som du prøver å gjøre for å få fred, hva som helst som du prøver å gjøre for å gi deg trøst, hvilken som helst slags glede som du får fra hva som helst annet, som en erstatning for Dette, så er det en sprukken systerne full av skitt. Han gir fullkommen tilfredsstillelse.

¹²⁴ Jeg husker her, for et par somre siden, jeg gikk ut bakdøra. Det var en ung jypling der ute som sa til meg, sa, "Du vet, grunnen til at du alltid snakker om kvinner slik som det, som går med disse kortbuksene og ting," han sa, "er fordi du er en gammel mann." Sa, "Det er grunnen."

Jeg sa, "Hør her. Hvor gammel er du?"

Sa, "Tjuesyv."

¹²⁵ Jeg sa, "Da jeg var mange år yngre enn deg, forkynte jeg den samme tingen."

Jeg fant en Kilde av tilfredsstillelse. Han er min del. Amen! Så lenge som Han forsyner den, det er skjønnheten. Det er—det er min. . . Det er min kunst, er å se på Ham, se Hans hånd arbeide og se hva Han gjør. Jeg vet ikke om noen annen kilde!

Åh, dyrebar er den strøm
Som gjør meg hvit som snø;
Ingen annen kilde vet jeg om,
Enn Jesu Blod.

Det fins en Kilde fylt med Blod,
Som flyter fra Emmanuels blodårer,
Der syndere dukker seg under i den floden,
Mister de alle sine syndige flekker.

¹²⁶ Jeg sier dere, jeg vet ikke om noen annen kilde enn den Kilden. Den rensset meg da jeg var skitten. Den holder meg ren, fordi jeg ønsker å leve rett ved Den, drikke dette friske Vann som fyller min sjel med glede.

Jeg kan være å så langt nede, og føle at jeg knapt kan gå noe. . . en ny runde, kan ikke gå noe annet sted; da kan jeg knele ned og sette fingeren min på et løfte, og si, "Herre Gud,

Du er min styrke. Du er min tilfredsstillelse. Du er mitt alt i alt.” Jeg kan begynne å føle Noe boble opp fra innsiden min der. Jeg kommer ut av det.

¹²⁷ Siden jeg har passert femti års alder, har jeg våknet opp om morgenen, dere vet hvordan det er, du kan knapt få den ene foten ut av senga. Du verden, du får det knapt til; og noen er ved døren, banker, eller Billy forteller meg at det er en nødsituasjon, et eller annet sted jeg er nødt til å dra. Og jeg tenker, “Hvordan skal jeg klare det?” Prøver å strekke ut en fot.

Jeg tenker, “Du er Kilden fylt med min styrke. Amen! Min styrke og min hjelp kommer fra Herren. Du er min artesiske brønn! Du er min ungdom! ‘De som venter på Herren skal fornye sin styrke; de skal stige opp med vinger som en ørn; de skal løpe, og ikke bli trøtete; de skal gå, og ikke bli utmattet.’ Herre Gud, dette er min plikt, å dra. Jeg er kalt til pliktens post.” Og før du vet ord av det, begynner Noe å boble opp inni meg.

¹²⁸ Her om dagen, borte på et lite sted, jeg hadde et møte her borte i Topeka, Kansas; det var en gutt, en ung forkynner, en av mine første sponsorer. Broder Roy, sitter her, husker stedet. På dette, på dette store stedet der, var det en—en... Denne forkynneren hadde havnet under et tak eller et sted, sideveggen moste han innunder det. Den lille karen kom til å dø. Leveren hans hadde sprukket. Milten hans var slått ut av stilling. Flere tonn falt på ham.

¹²⁹ Jeg satt ved frokosten, snakket med kona. Jeg sa, “Kone, du vet, hvis Jesus var her, vet du hva Han ville ha gjort?” Jeg sa, “Da han sponset meg, ‘Jeg tror dette Ordet,’ sponset han Kristus.” Og jeg sa, “Det er et knep fra djevelen.” Jeg sa, “Hvis Jesus var her, ville han gått og lagt Sine hellige hender på ham. Den gutten ville bli frisk. Jeg bryr meg ikke om leveren hans er sprukket. Han ville bli frisk, fordi Jesus ville gå inn der og vite nøyaktig Hvem Han var. Han kjente Sitt kall, Skriften var rett, stadfestet i Ham at Han visste Hvem Han var, og ikke en... ikke noen skygge av tvil. Han ville legge Sine hender på ham, og si, ‘Sønn, bli frisk,’ og gå derfra.” Og jeg sa, “Det er ikke nok djevler i helvete til å drepe den gutten da.” Jeg sa, “Han ville blitt frisk.” Men jeg sa, “Du skjønner, kjære, Han var Jesus, Guds hellige hender.”

Jeg sa, “Jeg er en synder. Jeg ble født med seksuell fødsel. Min far og mor var begge syndere, og jeg er bare et ikkebra ingenting.”

Og jeg sa, “Men vet du hva? Hvis Herren ville gi meg en visjon og sende meg ned dit, så ville det være annerledes.” Jeg sa, “Jeg ville gått ned og lagt hendene mine på ham, og han ville komme ut av den senga om Han gav meg en visjon.”

130 Så begynte jeg å tenke, "Likevel, om det var visjonen, hva var det? Det var de samme skitne hendene på ham, mhmhm, samme mann som ba for ham, samme skitne hender."

Da begynte jeg å tenke, "Jeg er Hans representant. Da, ser ikke Gud meg. Blodet fra denne rettferdige Ene ligger der oppe på alteret; det gjør mellommannstjeneste for meg. Han er tilstrekkelig for meg. Han er min bønn. Han er mitt Liv." Jeg sa, "Den eneste tingen som ville fått meg til å legge hendene mine på ham, med tro, fordi jeg hadde tro på visjonen. Og uten visjonen, ville den samme troen gjort den samme tingen; så jeg kan regne meg selv for intet, men jeg regner Ham for å være mitt alt i alt. Han er mitt Liv. Han er min Kommissær. Ingen denominasjon sendte meg; Han sendte meg. Halleluja! Jeg går i Hans Navn. Jeg vil legge hendene mine på ham." Gikk ned dit og la hendene mine på den gutten, og den kvelden var han på møtet, helt frisk. Amen!

131 Åh, ja, Han er den Kilden. "Jeg vet ikke om noen annen kilde. Ikke noe annet enn Jesu Blod!" Jeg er en elendig en, jeg er en frafallen, det er vi alle sammen, men foran Gud er vi fullkomne. Je. . . "Derfor skal dere være fullkomne, slik som deres Far i Himmelen er fullkommen." Hvordan kan du være det? Fordi en fullkommen En representerer oss der. Den Kilden er der hver dag, frisk. Ikke noe stagnert noe, men friskt hver dag, som vasker bort alle mine synder. Han er den Kilden.

132 Nå i avslutning, kan jeg si dette. Hva som helst som avviker fra Dette er sprukne sisterner, og vil til slutt lekke ut det du la i den; hvis du legger alle dine håp, all din tid, og alt, i en av de stagnerte sisternene. Jesus sa at de var sprukne sisterner. Gud sa, "De er sprukne, og de lekker ut hva enn du legger i dem." Du kan ikke gå noe videre med dem, for de vil lekke ut. For Han er den eneste veien til Sanheten, til Livet, og til Evig glede, og Evig fred. Han er den eneste Ene og den eneste veien til Dette. Åh, du!

133 Den uuttømmelige Livets Kilde er Jesus Kristus. Hvorfor? Og Hvem er Han? Ordet, den samme; Ordet, Livet, Kilden, "den samme i går, i dag, og for evig." Den sanne troende, Det er hans største glede, hans største Liv. Og hans største tilfredsstillelse er i Kristus. Ikke noe pumping, ingen trekking, ingen innmelding, ingen lensing; bare tro og hvile. Det er hva Han er for den troende.

134 Som fader Abraham; han slet aldri, han engstet seg aldri, han var aldri bekymret. Han hadde Ordet. Han lå på El Shaddai's bryst. Da Abraham var hundre år gammel, viste Gud Seg for ham, og sa, "Jeg er den Allmektige." Det hebraiske ordet er *El Shaddai*, betyr, "den Brystede." "Og du er gammel, og din styrke er borte, men bare ligg i Min favn og die din

styrke fra denne Kilden.” Amen! Hva diet han seg til? Et nytt legeme. Han fikk babyen, med Sara. Og, femti år senere, fikk han syv barn med en annen kvinne.

¹³⁵ Åh, El Shaddai! Det Gamle Testamentet viser hva Han gjorde, det Nye Testamentet viser hva Han vil gjøre. Amen! I det Gamle Testamentet . . .

¹³⁶ Nå er luften avstengt, så jeg vil skynde meg og avslutte her nå, bare om et minutt.

Jeg ønsker å si dette før jeg avslutter. Jeg hadde et godt eksempel på dette en gang. Jeg gikk patrulje. Og mange folk her. . . Nede rundt Georgetown, der nede i Milltown, pleide det å være, langt bakenfor åsene, en kilde. Det var en artesisk brønn. Den kastet ut en stråle på omtrent fire eller fem fot med vann, bare fosset ut hele tiden, og en meget stor kilde rundt der. Og like omkring den vokste det en hel del av denne poleimynten, vet dere, og ting som vokser der, den myntelignende planten. Og, åh, jeg pleide å bare tørste etter å komme dit, åh, du, å komme til den kilden. Og jeg ville legge meg ned ved denne tingen og bare drikke og drikke, og sette meg ned og drikke, vente.

Og år etter år ville jeg fortsette å komme til denne samme kilden. Den opphørte aldri, vinter eller sommer. De kunne ikke fryse den. Du kan ikke fryse en artesisk brønn. Å, nei! Å, nei! Jeg bryr meg ikke om hvor—hvor kald den blir, den kommer ikke til å fryse. Du kan fryse en susterne; bare litt frost vil gjøre det. Skjønner?

Men det som beveger seg, har Liv i seg, det beveger seg rundt. Og du kan ikke fryse en artesisk Brønn. Uansett hvor deprimeret ånden er omkring stedet, lever alltid denne Brønnen. Lev ved den Brønnen.

¹³⁷ Og jeg la merke til der, jeg kom forbi og ville drikke ved den, og, åh, du, bare dette friske vannet! Du trengte aldri å bekymre deg, “Undres, om jeg kommer dit, lurer på om det har sluttet å strømme?” Det har strømmet. . .

¹³⁸ En gammel bonde fortalte meg, sa, “Bestefaren min drakk av den.” Og sa, “Den har aldri avtatt eller noe. Det er fremdeles den samme brønnen, som fosser rett ut i Blue River der.”

¹³⁹ Jeg tenkte, “Å, du, for et fint sted å drikke!” Jeg ville gå omtrent en mil avsides veien, for å komme til det stedet, fordi det var slik et godt sted å drikke ved. Åh, hvor godt det vannet var! Å, du!

Når jeg—jeg kommer ut der i den ørkenen, Arizona nå, tenker jeg fremdeles på den, “Den fantastiske brønnen der nede, om jeg bare kunne legge meg ned ved den!”

Som David sa en gang, “Åh, om jeg en gang til kunne drikke fra den brønnen!” Om han bare kunne komme seg dit!

¹⁴⁰ Og jeg satte meg ned en dag, og det vare en liten artig sak som hendte meg. Og jeg sa, “Hva er det som gjør deg så glad hele tiden? Jeg skulle ønske jeg kunne være glad slik som det. Vel, jeg har aldri sett deg trist, siden jeg begynte å komme hit. Det er ikke én trist ting ved deg.” Jeg sa, “Du er alltid full av glede. Du hopper og bobler og holder på. Vinter eller sommer, kaldt eller varmt, hva enn det er, så er du alltid full av glede. Hva gjør deg. . . ? Hva, hva er det? Fordi jeg drikker fra deg?”

“Nei.”

Jeg sier, “Vel, kanskje kaninene drikker av deg, og du liker det så godt.”

“Nei.”

Jeg sa, “Vel, hva får deg til å boble over på den måten? Hva gjør deg så glad? Hva får deg til å alltid være full av glede?” Sa, “Er det fordi at—at fuglene drikker fra deg?”

“Nei.”

“Fordi jeg drikker fra deg?”

“Nei.”

Jeg sa, “Vel, hva gjør deg så full av glede?”

¹⁴¹ Og om den brønnen kunne snakke tilbake til meg, ville han sagt dette. “Broder Branham, ikke fordi du drikker; jeg setter pris på det, og det at jeg kan forsyne fuglene. Jeg forsyner enhver som ønsker å drikke. Det eneste du trenger å gjøre er å komme hit og drikke. Men, det som gjør meg glad, det er ikke jeg som bobler, det er noe på innsiden, som driver meg. Det er noe som bobler meg.”

¹⁴² Og slik er det med et Åndsfylt liv. Som Jesus sa, Han var i. . . Du skjønner, Han gir deg brønner med vann som flommer ut til evig Liv, en artesisk, overflommende strøm som konstant flyter. Om resten av menigheten er oppe eller nede, er du fremdeles ved den Brønnen.

Hvorfor ville du ta et gammelt denominelt system og sisterner, full av parasitter og alt mulig annet, og drikke av det stagnerte stoffet, når du er invitert til en Kilde, en artesisk Brønn?

¹⁴³ Jeg tenker på hvordan den bare presset, og gjøglet, og—og boblet, og lo, og gledet seg, og hoppet, og lekte seg. Kaldt, regnfullt; varmt, tørt, når resten av landet tørket ut, boblet den slik den alltid gjorde. For den var dyp, rotfestet, langt nede i fjellgrunnen kom den fram.

¹⁴⁴ Åh, la meg leve ved den Fontenen! Ta alle dine menneskelagede systemer som du vil, alle dine gamle stagnerte brønner, men la meg komme til. . . eller stagnerte sisterner.

Men, la meg komme til denne Kilden, la meg komme dit hvor Han er helt full. Han er min Glede. Han er mitt Lys. Han er min—Han er min Styrke. Han er mitt Vann. Han er mitt Liv. Han er min Helbreder. Han er min Frelser. Han er min Konge. Alt som jeg har behov av finnes i Ham. Hvorfor skulle jeg ønske å gå til noe annet?

¹⁴⁵ Broder, søster, vil du ikke komme til denne Kilden i kveld? Vil du ikke, hvis du aldri har vært der, vil du ikke ta Den imot i kveld mens vi bøyer hodene våre?

¹⁴⁶ Sprukne sisterner, lekker, siver ut, verden siver inn i den, skitt fra låvene og fra andre dager. Hvorfor ikke denne Brønnen, som de greiene ikke kan forbli i, denne store Kilden fylt med Blod, trukket fra Emmanuels årer? Hvorfor tar du ikke imot det i kveld? Måtte Gud hjelpe oss i kveld, i dette tørre, tørstende landet. Som profeten sa, "Han er Klippen i et tørstende land." Han er den Kilden. Vil du ikke komme til Ham i kveld, i deres hjerter, mens vi ber?

¹⁴⁷ Kjære Himmelske Far, det er ingen annen Kilde, mens musikken spiller, "Ingen annen kilde vet jeg om; ingen utenom Jesu Blod." Jeg ble født der, jeg har blitt oppdratt der; jeg ønsker å leve der, og dø der, og stå opp igjen der, i Hans Nærvær. Alltid, Herre, la meg være i Hans Nærvær, for jeg vet ikke om noe annet. Ingen trosbekjennelse, ingen kjærlighet; ingen annen kjærlighet enn Kristus, ingen annen trosbekjennelse enn Kristus, ingen annen bok enn Bibelen, ikke noe annet, ingen glede foruten Ham. Ta Ham fra meg, å Gud, jeg bryr meg ikke om hvor mye av verden jeg hadde eid, det—det ville likevel være dødt, jeg ville vandre omkring med hendene mine opp over hodet. Ta Ham fra meg, vil jeg forgå, Herre. Men la Ham være i meg, da er desember like skjønn som mai, da er det ingen varme steder og det er ingen tørre steder, til og med døden selv har ingen seier. La oss få Ham, Far. Gi Ham, i rikt monn, til enhver troende her i kveld, som de har ventet i dette rommet.

¹⁴⁸ Mange av dem er nødt til å kjøre nedover veien i kveld, som de drar til sine hjem, og må dette være deres tanke, "Jeg lever ved den Kilden. Jeg lever der, drikker friskt, time etter time."

¹⁴⁹ Og om de ikke har mottatt det, ennå, må de motta Ham nå, så de kan ta Kilden med seg. "Jeg vil gå med dere; Jeg vil være med dere inntil verdens ende." Gi disse tingene, Far.

¹⁵⁰ Og nå mens vi har våre hoder bøyd, er det noen her inne, i kveld, eller hvor mange vil si, "Herre, ta meg til den Kilden akkurat nå. Jeg kom ikke hit bare for å høre; jeg kom hit for å finne ut Noe. Jeg kom hit for å finne Deg, Herre. Jeg trenger Deg i kveld. Kom inn i mitt hjerte rett nå. Vil du gjøre det, Herre?" Gud velsigne deg. Herren velsigne hver og en.

151 Far, Du har sett hendene, til og med oppe og på andre siden av veggen, og i de andre rommene, utenfor. Du—Du så dem, Far. Jeg—jeg ber at Du må tilveiebringe alt de har behov av. Kanskje de har drukket fra en gammel susterne, Herre, bare et stoppested på halvveien hvor en eller annen mann gravde ut en susterne, den har blitt forurenset med all slags merkelige læresetninger, som forneker Ordet. Jeg ber, Gud, at de i kveld vil komme til Ham Som er den Kilden, den Livets Kilde. Gi det, Far. Jeg overgir dem til Deg nå i Jesu Navn.

152 Og Du fortalte meg, “Hvis du ber om noe i Mitt Navn, vil det bli gjort.” Nå, jeg ville ikke spurt om dette, Herre, om jeg ikke hadde trodd at det ville bli gjort. Jeg ville—jeg ville bare ha sagt det i en rituell rutine. Men jeg ber for dem, med oppriktighet. Jeg ber for dem, i tro på at Du vil gi hva Du lovet.

153 Og nå tar jeg dem bort fra den sisternen i kveld. Jeg tar dem bort fra stedet de drakk fra, hvor de ikke er tilfredse; til denne Kilden. Jeg gjør det i Jesu Kristi Navn.

154 De er Dine, Herre. La dem drikke fra Deg, det levende Vann, Kilden av levende Vann. I Jesu Navn, ber jeg om det. Amen. Gi det, Herre.

Åh, dyrebar er den flod
Som gjør meg hvit som snø;
Ingen annen kilde vet jeg om,
Ingen annen enn Jesu Blod.
Hva kan vaske bort min synd?
Ingen ting annet enn Jesu Blod;
Hva kan gjøre meg hel igjen?
Ingen ting annet enn Jesu Blod.

O Jesus, helbred disse, Herre! Gi det, Herre, gjennom Jesu Navn. Jeg ber, Gud, at Du . . . ? . . . Du vet alle ting.

Ingen annen kilde vet jeg om,
Åh, ingen annen enn Blodet til . . .

155 Tenk over det, ingen annen kilde vet jeg om! Jeg vet ikke om noe annet enn Ham. Jeg begjærer ikke å vite om noe annet enn Ham. Ingen ting annet enn Jesu Blod! Åh!

Åh, dyrebar er den flod
Som gjør meg hvit som snø;
Ingen annen kilde vet jeg om,
Åh, ingen annen enn Jesu Blod.

156 Mens vi synger det igjen, la oss ta hverandre i hånden. Elsker dere hverandre? Er det noen her inne som har noe imot noen andre? Hvis det er, gå og gjør det rett. Vil dere? La oss ikke dra herfra som det. Ser dere? Hvis du har noe imot hvem som helst, gå du og gjør det rett, med en gang. Akkurat nå er

din anledning til å gå bort, si, “Broder, søster, jeg sa noe om deg, jeg tenkte noe. Jeg mente ikke å gjøre det. Tilgi meg.” Ser dere, det er måten å gjøre det på. La oss ha Kilden rett iblant oss, hele tiden. Ser dere?

Ingen annen kilde vet jeg om,
Ingen annen enn Jesu Blod.

Åh, dyrebar er den flod
Som gjør meg hvit som snø;
Åh, ingen annen kilde vet jeg om,
Ingen annen enn Jesu Blod.

¹⁵⁷ Åh, er Han ikke vidunderlig? Ingen annen kilde! Vi forurenser ikke oss selv med andre ting. Vi har adskilt oss, lagt verden bak oss. Vi vil ikke ha mer av Egypts hvitløk og sprukne sisterner. Vi er på reisen med Herren Jesus, den slåtte Klippen, amen, spiser Manna fra Oven, og drikker; spiser englers Mat, og drikker fra Klippen. Amen!

Ingen annen kilde vet jeg om,
Ingen annen enn Jesu Blod.

La oss nå bøye våre hoder.

¹⁵⁸ Ber om at Gud vil så rikelig velsigne hver og en av dere, at Hans nåde og barmhjertighet vil være med dere gjennom den kommende uken. Og om noe skulle skje, at en av dere kanskje smyger dere bakenfor forhenget nå, bare husk at det kun er noen få timer med søvn og hvile før vi møtes. Husk, at, “De som lever og er igjen skal ikke hindre dem som sover, for Guds Basun, den siste Basun. . .” Den sjette har akkurat gitt lyd fra seg. Og den siste Basunen, likt det siste Seglet, vil være Herrens Komme. “Den skal lyde, og de døde i Kristus skal først oppstå.” Bare hviler til den tiden.

¹⁵⁹ Og om du skulle bli skadet, husk:

Ta Navnet Jesus med deg,
Som et skjold fra hver en snare;
Og når fristelser omgir deg,
Bare hvisk dette hellige Navn i bønn. (Djevler vil fly.)

¹⁶⁰ Bare husk, vi håper å møte dere her neste søndag morgen. Bring inn de syke og lidende. Jeg vil være i bønn for dere. Be dere for meg nå. Vil dere gjøre det? Si, “Amen.” [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Jeg vil be for dere, at Gud vil velsigne.

. . . Navn i bønn.

Dyrebare Navn, dyrebare Navn, Å hvor
skjønt!

Jordens håp og Himmelens glede;
Dyrebare Navn, Å hvor skjønt!
Jordens håp og Himmelens glede.

Ved Jesu Navn vi bøyer oss,
 Faller på våre ansikter ved Hans føtter,
 Vi vil krone Ham kongenes konge i
 Himmelen,
 Når vår reise er over.

Dyrebare Navn, dyrebare Navn, (er det ikke
 skjønt og dyrebart?)
 Jordens håp og Himmelens glede;
 Dyrebare Navn, dyrebare Navn, Å hvor
 skjønt!
 Jordens håp og Himmelens glede.

¹⁶¹ Det er alltid så vanskelig å forlate dere. Selv om jeg vet at dere holder på å brenne opp, men det er bare noe med . . . La oss, ett vers til av noe, vil dere gjøre det? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Vil dere gjøre det? *Velsignet Være De Bånd Som Binder*, søster. Hvor mange kan denne gamle sangen? Vi pleide å synge den, for mange år siden.

¹⁶² Og jeg tenkte, i kveld, "to hender, av de hundrevis, som har gått bort," da vi pleide å synge den sangen i tabernaklet, og ta hverandres hender. *Velsignet Være De Bånd Som Binder*. Jeg har begravd mange av dem, rett her oppe på gravplassen. De venter. Jeg kommer til å se dem igjen. Jeg ser dem, av og til, i en visjon, når jeg ser bakenfor forhenget. De er der.

La oss bøye hodene våre nå mens vi synger.

Velsignet være de bånd som binder
 Våre hjerter i kristen kjærlighet;
 Fellesskapet . . .
 Er som det der Oppe.
 Når vi . . .

Strekk deg frem nå og håndhils på noen.

. . . skiller lag,

Bøy hodet ditt nå.

Gir det oss innvendig smerte;
 Men vi skal likevel være sammen i hjertet,
 Og håpet om å møtes igjen.

¹⁶³ Med våre hoder bøyd. Jeg overlater møtet til pastoren nå, og avslutter i . . .

SPRUKNE SISTERNER NOR64-0726E
(Broken Cisterns)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk søndags kveld, den 26. juli, 1964, i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2012 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org